

Gruppe: 5

FCI rasenr: 344

FCI dato: 07.07.2005

NKK dato: 11.08.2015

AMERICAN AKITA

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 5
FCIs RASENR.: 344
FCI original: 07.07.2005
Revidert 05.01.2006 GB

RASEBESKRIVELSE FOR **AMERICAN AKITA**

Opprinnelsesland: Japan.

Hjemland: USA

Bruk: Selskapshund

Kort historikk: Den første rasehistorien er den samme som for japansk akita. Fra 1603 ble Akita Matagis (middels store bjørnehunder) brukt som kamphunder i Akita-regionen. Fra 1868 ble Aktia Matagis krysset med tosa og mastiffer. Dermed gikk de opp i størrelse, men den karakteristiske spisshund-typen gikk tapt. I 1908 ble hundekamper forbudt, men akita ble likevel bevart og forbedret som en stor, japansk rase. Som et resultat av det ble 9 utmerkede eksemplare utnevnt som "Nasjonale Monument" i 1931.

Under 2. Verdenskrig var det vanlig å bruke pels fra hund på militærklær. Politiet beordret at alle andre hunder enn tysk schäfer, som ble brukt av de militære, skulle konfiskeres. For å omgå ordren krysset noen raseentusiaster sine hunder med schäferhund. Ved slutten av 2. Verdenskrig var antallet akitas drastisk redusert og de fantes som tre distinkte typer; 1) Matagi Akita, 2) Kamphund-akita og 3) schäfer-akita. Dette var svært forvirrende. Mens rasen ble gjenopplivet etter krigen var Kongo-Og av Dewa-linjen midlertidig svært populær. Mange akitas fra Dewa-linjen, som viste påvirkning både fra mastiff og schäfer, ble importert til USA av militært personell. Disse akitaene fra Dewa-linjen, som var intelligente og tilpasningsdyktige, fascinerte oppdrettere i USA, hvor linjen ble utviklet med økende antall oppdrettere og økt popularitet.

Den amerikanske akita-klubben ble dannet i 1956 og AKC godkjente rasen i oktober 1972. På dette tidspunktet hadde imidlertid ikke AKC og den japanske kennelklubben avtaler som godkjente hverandres stamtavler, slik at det ikke var mulig å importere nytt blod fra Japan. Følgelig utviklet akitaen seg svært forskjellig fra de i Japan, opprinnelseslandet. De utviklet en unik type i USA som har holdt seg uforandret siden 1955. Dette i sterk kontrast til akita i Japan, som ble krysset tilbake med Matagi Akita for å gjenoppbygge den

originale, rene rasen.**Helhetsinntrykk:**

Stor, kraftig bygget, velbalansert med mye substans og grov benstamme. Bredt hode formet som en stump kile, dyp snute, forholdsvis små øyne og stående ører som bæres forover nesten i linje med nakken er karakteristisk for rasen.

Viktige proporsjoner:

Mankehøyde:kroppslengde = 9:10 hos hannhunder,
= 9:11 hos tisper.

Brystdybden er halve mankehøyden.

Lengden fra snutespiss til stopp:stopp til nakkeknøl = 2:3.

Adferd/temperament:

Vennlig, våken, tillitsfull, verdig, rolig og modig,

Hode:

Massivt, i balanse med kroppen. Fritt for rynker når avslappet. Sett ovenfra danner en stump trekant.

Skalle:

Flat og bred mellom ørene. Markert pannefure.

Stopp:

Godt markert, men ikke for utpreget.

Nesebrusk:

Sort, bred. Lite eller dårlig pigment aksepteres kun hos hvite hunder, sort foretrekkes alltid.

Snuteparti:

Bredt, dypt og utfylt.

Lepper:

Sorte, ikke hengende. Rosa tunge.

Kjever/tenner:

Ikke runde, men brede, sterke og kraftige kjever. Sterke, jevne tenner. Komplet tannsett. **(mangel av PM1 og M3 tillatt)** Saksebitt foretrekkes, tangbitt aksepteres.

Øyne:

Mørk brune, forholdsvis små, ikke fremtredende, nesten trekantede. Stramme og sorte øyelokksrender.

Ører:

Stramt stående, små i forhold til hodet. Når øret trekkes forover skal spissen berøre øvre øyelokk. Trekantete, svakt avrundet i spissen, brede ved basen, ikke for lavt ansatt. Sett fra siden peker de forover over øynene i nakkens linje.

Hals:

Tykk og muskuløs, minimalt med løs halshud. Forholdsvis kort, gradvis bredere mot skuldene. En uttalt nakkebue går harmonisk over i skallen.

Forlemmer:**Helhetsinntrykk:**

Grov benstamme. Rette sett forfra.

Skulder:

Kraftig og muskuløs, moderat tilbakelagt.

<u>Mellomhånd:</u>	Lett skråstilt (ca. 15°).
<u>Poter:</u>	Kattepoter. Godt samlet med tykke tredputer. Peker rett frem.
<u>Kropp:</u>	Lenger enn høy.
<u>Rygg:</u>	Rett.
<u>Lend:</u>	Fast og muskuløs.
<u>Bryst:</u>	Bredt, dypt og velutviklet. Godt hvelvede ribben.
<u>Underlinje/buk:</u>	Moderat opptrukket.
<u>Hale:</u>	Stor og godt behåret. Høyt ansatt og båret over ryggen eller mot flanken i en trekvart, hel eller dobbel krøll, alltid mot eller under rygglinjen. En trekvart krøll skal tuppen gå godt nedover flanken. Kraftig og stor ved halefestet. Skal rekke til hasen. Stri, rett og tett pels, uten antydning til beheng.
<u>Baklemmer:</u>	
<u>Helhetsinntrykk:</u>	Meget muskuløse, bredde og benstamme i forhold til forbena. Sporer fjernes vanligvis.
<u>Lår:</u>	Kraftige, velutviklete. Parallele sett bakfra.
<u>Knær:</u>	Moderat vinklet.
<u>Haser:</u>	Lavt ansatte, verken inn- eller utoverdreide.
<u>Poter:</u>	Kattepoter. Godt samlet med tykke tredeputer. Peker rett frem.
<u>Bevegelser:</u>	Kraftigfulle med moderat steglengde og driv. Bakbena beveges på samme linje som forbena. Ryggen sterk, stram og jevn.
<u>Hud:</u>	Ikke for tynn, verken for stram eller for løs.
<u>Pels:</u>	
<u>Hårlag:</u>	Dobbelt. Underull tykk, bløt, tett og kortere enn dekkpelsen. Dekkpelsen rett, grov og står noe ut fra kroppen. Kortere pels på hodet, ben og ører. Pelslengden på manken og krysset ca. 5 cm, som er noe lengre enn på resten av kroppen. Lengst og rikeligst pels på halen.
<u>Farge:</u>	Alle farger som rød, fawn, hvit osv, tigret eller pinto. Klare og rene farger. Harmoniske tegninger, med eller uten maske

eller bliss. Helhvite hunder har ikke maske. Pinto har hvit bunnfarge med store og jevnt plasserte flekker som dekker hodet og mer enn 1/3 av kroppen. Underullen kan ha annen farge enn dekkpelsen.

Størrelse og vekt:

Mankehøyde:

Hannhunder: 66-71 cm
Tisper: 61-66 cm

Feil:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

- Manglende kjønnspreg
- Smalt eller snipete hode
- Manglende tenner (**bortsett fra PM1 eller/og M3**)
- Blå eller sortflekke tunge
- Lyse øyne
- Kort hale
- Inn- eller utoverdreide albuer
- All antydning av hårmanke og beheng

Grove feil:

- Lite masse
- Lett benstamme

Diskvalifiserende feil:

Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.

- Totalt manglende pigmentering på nesebrusken, upigmenterte flekker på nesebrusken (sommerfuglnese)
- Hengende eller brettede ører
- Over- eller underbitt
- Sigdformet eller ikke ringlet hale.
- Hannhunder under 63,5 cm eller tisper under 58,5 cm.

OBS: Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard.

Norsk Kennel Klub, 30. januar 2006